

ת"פ 4054/08 - מדינת ישראל נגד קורניש חן (1987) בע"מ, רפאל גלם, משה דדיה יוסף

בית הדין האזרחי לערבותה תל אביב

ת"פ 4054-08-17

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת אריאלה גילצ'ר - צץ

מדינת ישראל
עו"י ב"כ: עו"ד חן אבטן

הנאשימים:

1. קורניש חן (1987) בע"מ
2. רפאל גלם
3. משה דדיה יוסף
עו"י ב"כ: עו"ד אושריה מרציאנו ועו"ד אור לוי

החלטה

לאחר עיון בבקשת להורות על ביטולו של כתוב האישום, התגובה והתשובה לה, להלן ההחלטה:

1. **ביום 2.8.2017** הוגש כתוב האישום נגד קורניש חן (1987) בע"מ (הנאשימת מס' 1) בגין עבירה של התקשרות עם קבלן שירות לצורך קבלת שירותי ניקיון שניינו בעל רישיון בהתאם לסעיף 10ב(א) לחוק העסקות עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשן"ז-1996 וכן נגד מר רפאל גלם (הנאשם מס' 2) ומր משה דדיה יוסף (הנאשם מס' 3), בטענה כי הם הפרו את חובת הפיקוח החלה על נושא משרה בהתאם לסעיף 21(א) לחוק כאמור (שלושת הנאשימים יוכנו להלן: "הנאשימים").
2. ביום 28.1.2018 הוגשה לתיק בקשה לדחית דין הקראה עקב ההבדנות בין הצדדים בבקשת של הנאשימים להסדר מותנה מיום 25.1.2018 ובהמשך הוגש מעת לעת בקשות לדחית דין מועד דין לצורך מצוי דין ודברים בין הצדדים לעניין זה.
3. על פי האמור בבקשתה, **ביום 9.12.2019** הודיעה המאשימה כי היא מסכימה למתווה של הסדר מותנה כנגד הנאשימים מס' 1 ו-3 ומחייבת מר גלם (הנאשם מס' 2) מכתב האישום (כאמור בסוף 5 לבקשתה) (להלן: "הסדר המותנה").

עמוד 1

.4. אולם ביום 30.3.2020 הודיעה המאשימה על הקפותה תהליך ההסדר המותנה וזאת משנודע "אודות חקירה פלילית נוספת שנערכה כלפי החברה הנאשמת והמנכ"ל גלם, בגין חשד לעבירות התקשרות עם קבלן כ"א ללא רישיון + עבירות על חוק עבודה הנוער, זאת במהלך שנת 2019". בהודעה צינה כי "בשלב זה יש להකיא את תהליך ההסדר המותנה, שכידוע מותנה בהתחייבות לאו ביצוע עבירות נוספות, דבר שיתכן וקרו כבר בשנת 2019" (נספח 6 לבקשתה).

.5. בהמשך, ביום 7.6.2020, הודיעה המאשימה כי "מבדיקת המומונה לא נמצאה מניעה לסיים את התקיק שבעניינו בהסדר מותנה כפי שהחלנו לפני זמן רב" וכן הנאשמים נדרשו להשלים את המסמכים לצורך השלמת ההליך המותנה (כאמור בנספח 7 לבקשתה).

.6. עם זאת, שבוע לאחר מכן, ביום 15.6.2020, הודיעה המאשימה לנאים כי: "הריני לעדכן כי היום התקבלה החלטת המומונה, לאחר שזו בינה שוב את הסוגיה בעניין מרשותין, ולגוכך החקירה המתקימת בעניינם בעבירות חדשות, לא ניתן להמשיך בהמטרת האישום בעניינו בהסדר מותנה וכי ההליך הפלילי ימשך כסרו" (כאמור בנספח 8 לבקשתה).

.7. נוכח הודעה שהוגשה לתק עלי ידי המאשימה, ביום 15.6.2020, כי לא ניתן להגיע להסדר מותנה וכי יש להמשיך בהליך הפלילי, נקבע דין החקירה בתיק.

.8. ביום 1.7.2020 הגיעו הנאשמים בקשה לקבלת חומרה חקירה ולדוחית מועד דין החקירה וביום 21.7.2020 הגיעו בקשה לביטול כתוב האישום - היא הבקשת מושא החלטה זו.

טענות הצדדים בבקשת מושא ההחלטה דין

.9. לטענת הנאשמים יש לבטל את כתוב האישום וזאת מכוח סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**"), מהטעם שנייהלו של ההליך עומד בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית בהתאם לסעיף 149(10) לחסד פ'. לטענתם, התנהלות המאשימה כלפי הנאשמים בהליך להסדר מותנה עולה כדי גרים עינוי דין וכי הפרת הבטחה מנהלית. שכן המאשימה השתתפה להכריע בבקשת הנאשמים לסיים את התקיק בהסדר מותנה ובמועד שהמאשימה הודיעה על הסכמתה להסדר המותנה כבר הייתה תלולה ועומדת החקירה נוספת שנערכה במהלך שנת 2019. נוסף על כן, בין המועד שבו הודיעה כי אין מניעה להתקדם עם ההסדר המותנה חוזרת החקירה נוספת ועוד ליום שבו חוזרה בה מהודעתה (15.6.2020) לא אירע כל שינוי נסיבות המאפשר חוזרת הבטחה להסדר (מה גם שהנאשמים המציאו את מירב המסמכים אשר התבקשו על ידי המאשימה בהתאם להנחיות). משכך, הוואיל והמאשימה הפרה הבטחה מנהלית יש לבטל את כתוב האישום ככלל הנאשמים.

נסוף על כן, הנאשמים טענו כי יש לבטל את כתוב האישום נוכח פגמים שנפלו בכתב האישום וזאת מכוח סעיף 149(3) לחסד פ': ראשית, לטענתם, בכתב האישום לא נטען, קטעה עובדתית, כי מראמון הוא קיבלן שירות הפועל בתחום

הנקיון ולא הוסבר ולא פורט בכתב האישום מהו אותה עבودת "נקיון" המבוצעת כביכול על ידי מאמון (בשים לב להגדרות הסיווג האחד); שנית, כתב האישום אינו כולל התיחסות ליסוד הנפשי הנדרש ביחס לנאים 2 ו-3; שלישי, כתב האישום עומד בסתרה לעובדות כפי שעולות מהמסמכים בתיק החקירה והאמור מלמד על ניהול הליך חקירה רשלני ומטעה, אשר בוצע ותווד למראית עין בלבד, והכל תוך גרים סבל ועינוי דין לנאים.

10. מנגד, המאשימה טענה כי הגשת כתב האישום עולה בקנה אחד עם עקרונות של צדק והגינות משפטית. המועד הקבוע הוא 9.12.2019, עת נמסרה לנאים הودעה בדבר אישור המרת האישום בהסדר מותנה על פי המתווה שסוכם בין הצדדים וכל מו"מ שקדם לכך אינם רלבנטי.

הנאימים השתחו בהמצאת המסמכים הנדרשים לצורך ההסדר המותנה וב-30.3.2020 הוקפה הליך ההסדר בשל היודע על קיומן של חקירות חדשות שנערכות בעניין הנאים בונגע לחשdot בעבירות חדשות בתחום דיני העבודה. ביום 15.6.2020, ביום 7.6.2020 הודיעה המאשימה לנאים כי בשלב זה לא נמצא מנגעה להמשך ההליך אולם ביום 15.6.2020, במהלך המועד שהוקצה להגשת מלאה המסמכים, נערכה בחינה נוספת ועדכנית של סוגיות ההסדר המותנה ביחס לנאים לשואת החקירות המתבצעות בעניינם, ולאחר שינוי נסיבות בונגע לחקירה החדשה בקשר לנאים, החליטה הממונה כי יש בחקירות המתקינות בעניינם כדי להוות איזה עמידת הנאים באחד מתנאי הסף הדרושים להליך הסדר מותנה.

לטענת המאשימה, עסוקין במו"מ שלא הושלם ולא נחתם כל הסדר בין הצדדים. למוניה במאשימה שיקול דעת מלא בכל הנוגע לקיום הסדרים מותנים עם נאים בעבירות נשוא כתב האישום, ובמסכוותה לבחון את הדברים ככל הנדרש על מנת לגבות החלטתה, ואף לשנות את ההחלטה בהתאם לנسبות. במקרה דנן חל שינוי נסיבות הנוצע בהתנהגות הנאימים שהביאה לכך חקירה פלילית חדשה בעבירות נוספות, חלקן חמורות מאוד - שאין זה מקום לפרטם בשל היותם בלתי קשורים לאישומים דן. מעבר לכך, הנאים מעולם לא עמדו בחלוקת במסגרת ההסדר המותנה וגררו רגליים שבועות רבים ללא שיפוקו את המסמכים הנדרשים מהם, אף עד למועד ביטול האפשרות להסדר המותנה נוכח גילו הנסיבות החדשות. משכך, אין לנאים אלא להלן על עצם ודין הבקשה להידחות.

אשר לטענה בדבר פגמים בכתב האישום - המאשימה טענה כי לא נפלו פגמים הויאל וככתב האישום מתאר את העבודות הרלוונטיות והחשdot המיויחסות לנאים. ראשית, כתב האישום מתאר בבירור כי השירותים שספק הקובלן לנאים הם שירות נקיון באמצעות עובדיו וככתב האישום אינו צריך לפרט את סוג הנקיון שבוצע ומילא עניין זה יתרור בעדות הקובלן; לעניין ייסוד הנפשי - לשון החוק קובעת במפורש חזקה לפיה הנאים 2 - 3 עברו עבירה אלא אם הוכחו אחרת על פי הוראות הדין; טענות הנוגעות לגוףן של ראיות או חומרית קירה מקומן בשלב ההוכחות.

דין והכרעה

11. לאחר עיון בטענות הצדדים הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשה לbijtol כתב האישום להתקבל מהטעם שבסעיף 149(10) לחס"פ, ולהלן אמצע.

המסגרת הנורמטיבית

12. דוקטרינה הגנה מן הצדק, הוכרה בפסקת בית המשפט העליון בע"פ 2910/94 **יפת ואח' נ. מדינת ישראל**, פד נ(2), 221 (להלן: "**הlection יפת**"), ובהמשך הלכה והתפתחה בפסקיה, ואף הורחה ע"י בית המשפט העליון בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פד נת(6), 776 (להלן: "**ענין בורוביץ**").

13. ביום, לאחר עיגון הדוקטרינה כטענה מקדמית בסעיף 149(10) לחס"פ, לפיה די בכך שהנאשם יראה כי הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפליליבענינו "**עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית**", הרי שהתנאים להוכחתה קלים יותר ואין עוד צורך ב מבחנים הנוקשים יחסית של התנהגות שערורייתית או בלתי נסבלת של הרשות, אשר נקבעו בהlection יפת,DOI בפגיעה ממשית בתחום הצדק והגינות.

14. בענין בורוביץ עמד בית המשפט העליון על חשיבותה של הגנה מן הצדק בהליך הפלילי: "**עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבחתת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. בעיקרו עשויה אפוא הגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של הליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחום הצדק והגינות כפי שהוא נקבעת בעיניו של בית-המשפט. מטרת החלטה של הגנה היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשות האכיפה על מעשיהם הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תייחס הפגיעה בצדקה והגינותו של הליך הפלילי להתנהנות נפסדת של הרשות; ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-המשפט לבדוק את מהליכם. ברם, לא כל מעשה נפסד שעשו הרשות החוקרת או המאשימה, או רשות מעורבת אחרת, יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק; בין מפני שבאיוזן בין האינטרסים הציבוריים המתנגדים גובר העניין שבקיים המשפט, ובין (זהה, כאמור, המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצוים כלים אחרים לטיפול בנפסדות מהליכין של הרשות".**

15. עוד סקר בית המשפט העליון בענין בורוביץ את המבחן התלת שלבי להחלת הגנה מן הצדק: **בשלב הראשון - בחינת הפגמים שנתגלו בהליך המשפטי ומידתעו עוצמתם, זאת במנוגתק משאלת אשמתו או חפותו של הנאשם; בשלב השני - בחינת השאלה אם קיומו של הליך הפלילי חרף הפגמים האמורים יביא לפגיעה חריפה בתחום הצדק והגינות, הכל תוך איזון בין האינטרסים השונים בהתחשב בנסיבות הקונקרטיות של המקרה, בתוך כך עשוי בית המשפט ליחס משקל בין היתר ל- חומרת העבירה, עצמת הראיות, הנسبות האישיות של הנאשם ושל קרבן העבירה, מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן, חומרת הפגיעה בזכויות הנאשם ונסיבותיה, מידת האשמה של הרשות; ככל שמעשה העבירה חמור יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבהעדמה לדין וככל שמעשה הרשות שערורייתי יותר ופגיעתו בנאים ובנסיבותיו חמורה יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבסמירות זכויותו של הנאשם ובריסון כוחה של הרשות; ובשלב השלישי - לאחר שבית המשפט השתכנע כי קיום הליך הפלילי כרוך בפגיעה בתחום הצדק והגינות, עליו לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים באמצעות מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטול כתוב האישום.**

16. כאמור לעיל, הנאים קובלים במקרה דין על חזרת המאשימה מההסדר המותנה. בbg"צ 218/85 **תקוה ארביב נ' פרקליטות מחוז תל אביב**, פ"ד מ(2) 393 (להלן יקונה: "**פרשת ארביב**"), נבחנה בהרחבה סוגיות טיבם ומשמעותם של הסדרי טיעון, ונקבע כי מדובר בהסכם המחייב את המדינה ואת התובע, וכי הם רשאים לשחרר

או לסתות ממנה רק מקום בו האינטראס הציבורי מחיב זאת; עוד נקבע, כי החלטת התביעה לחזר בה מהסדר טיעון צריכה להינתן לאחר עriticת אייזון בין האינטראסים השונים הנכללים בגדוד **האינטראס הציבורי**, ובهم אמינות השלטון, הגשמה מטרות המשפט הפלילי והאינטראס של הנאשם; כאשר במסגרת האחرون נכללים **אינטראס הציבוריה** - עינוי הדין העובר על הנאשם שציפה לכך שהבッחה שניתנה לו תקיים ועתה בא שלטון ומתכחש להבטחתו שלו; **ו-אינטראס ההסתמכות** - בעניינו של הנאשם אשר פועל על יסוד הבטחת השלטון, מסר מידע, הודה בעובדות כתוב האישום או שינה בדרך אחרת את מצבונו. באיזון בין האינטראסים על הרשות השלטונית להפעיל את שיקול דעתה בסבירות. מקום שהרשות השלטונית פעלła במיתחם הסבירות, לא יתרבע בית המשפט, גם אם הוא עצמו - אילו פעיל כרשות שלטונית מינימלית - היה נוגג אחרת.

17. באיזון בין האינטראסים השונים נקבע בפרשת ארביב כי:

"ניתן להציג על קשת של אפשרויות, היוצרת מצבים שונים ומגוונים בעלי משקל סגולית שונה... אכן, במקרה אחד של הקשת מצוים המקרים, שבהם הנאשם מלא את מלאו חלקו בעיסוק הטיעון, ואילו מבחינת התובע לא חל כל שינוי בנסיבות. במצב דברים זה אין, בדרך כלל, אינטראס ציבוררי בהשתחררות מעיסוק הטיעון...נهاFOR הואה: האינטראס הציבורי, המבוסס על הצורך להבטיח את אמון הציבור במערכת השלטונית ועל הצורך להבטיח הגינות והגנה על האינטראסים של הנאשם, מחיב קיום ההבטחה, הכלולה בעיסוק הטיעון.

בקצה الآخر של הקשת מצוים המקרים, שבהם הנאשם טרם מלא את חלקו בהםכם, ואילו מבחינת התובע חלה שינוי מהותי בנסיבות, כגון שנתגלה חומר ראיות חדש, שיש בו כדי לבסס לכואורה אישום חמור הרבה יותר כנגד הנאשם. במצב דברים זה עשוי להתקיים אינטראס ציבוררי בהשתחררות מעיסוק הטיעון. אינטראס זה מתבסס בעיקר על הצורך להגשים את המשפט הפלילי מזה ועל העדר פגעה באינטראס ההסתמכות של הנאשם מזה.

בין שני קצוצות אלה מצוים מצבים שונים ומגוונים, שבהם האינטראסים השונים באים לידי התנגשות. כך, למשל, ניתן לתאר מצב דברים, שבו הנאשם טרם מלא את חלקו (אינטראס ציפייה בלבד), ומבחינת התביעה לא חלה כל שינוי בנסיבות האובייקטיביות, פרט למחשבה מחודשת של התביעה או לשינוי בהרכבת האיש. במצב דברים זה יש ליתן משקל מיוחד לאינטראס הציבורי באמינות השלטון, ובדרך כלל אין לאפשר ל辩护ה לחזור בה מעיסוק הטיעון (ראה [21] cooperator).

אכן, המצביעים הקשיים ביותר הם אלה, שבהם חלה שינוי בין אצל הנאשם (אינטראס ציפייה ממושך, מסירת מידע לשיטות ביחס לנאים אחרים: הודהה באישומים) והן אצל התובע (התגלו עבודות חדשות, הנאשם הוגש בעבירה אחרת). האינטראס של הנאשם (בעיקר אינטראס ההסתמכות) מצדיק שמירה על עיסוק הטיעון. האינטראס של המשפט הפלילי מצדיק השחרורת מהעיסקה. במצב דברים זה יהא על התובע להזכיר את משקלו של האינטראס האחד לעומת משקלו של האחר, תוך עימות בין הצדדים. כך, למשל, ניתן להזכיר השחרורת מעיסוק טיעון, אם השינוי אצל הנאשם הוא פחות ערך (ציפייה של מספר ימים בלבד), ואילו שינוי הנטיות הוא רב יותר (מידע חדש המסביר את הנאשם בעבירה חמורה). בקביעת משקלו אלה על התובע להיות מודרך על-ידי העירוקן, כי בצד האינטראסים של הנאשם מזה ושל המשפט הפלילי מזה קיים אינטראס ציבוררי נוסף, המתמקד באמינות השלטון".

מן הכלל אל הפרט

18. כאמור לעיל, במקורה דן, המאשימה הינה הבטחה שלטונית. המאשימה הודיעה על אישורה בדבר ההסדר המותנה כבר ביום 9.12.2019 (זאת לאחר דין ודברים בגין הצדדים שארך משך כשנתיים). הודעה זו נמסרה על ידי התובע החיצוני מטעם משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים אשר הציג עצמו כבעל ההסכמה מטעם הייעץ המשפטי לממשלה להגשת כתבי אישום וניהול הליכים פליליים (כאמור בנספח 5 לבקשתה). בהמשך, המאשימה הודיעה ביום 30.3.2020 על הקפאת הליכים עקב חקירה פלילית נוספת שנערכה בגין עבירות בדייני עבודה שייתכן וארעו כבר בשנת 2019. עם זאת, ביום 7.6.2020 הודיעה המדינה כי אין מניעה לסיים את התקיק בהסדר מותנה. חרף הודעה מיום 7.6.2020, הודעה המדינה לפטע ביום 15.6.2020 כי היא חוזרת בה מההסדר המותנה.

19. בחינת הפגיעה באינטרסים השונים מעלה כי מבחינת האינטראס של **הגשמת מטרות המשפט הפלילי**, מבלי להקל ראש בעבירה המיוחסת לנאים וגם אם נדרש הדיון כאן כי אכן חל שינוי נסיבות שבעתו המאשימה הייתה רשאית להקפיא ביום 30.3.2020 את הליך ההסדר מותנה (קרי, אותה חקירה נוספת), הרי שמשניתה ביום 7.6.2020 הודעה כי **מבדיקת הממונה לא נמצאה מניעה לסיים את התקיק שבעניינו בהסדר מותנה וזאת חרף אותה חקירה נוספת (בעיטה הוקפה הליך ההסדר ב-30.3.2020)**, היה על המאשימה להצביע על שינוי נסיבות או גילוי עובדות חדשות, המצדיק חזרה מהחלטה זו בהמשך - מה שלא נעשה.

20. בהודעת המאשימה מיום 15.6.2020 צוין כי "היום התקבלה החלטת הממונה, לאחר שזו בינה שוב את הסוגייה בעניין מרשותיר, ולנוכח החקירה המתקיימת בעניינים בעבירות חדשה, לא ניתן להמשיך בהמרת האישום בעניינו בהסדר מותנה וכי ההליך הפלילי ימשך כסדרו" (נספח 8 לבקשתה, ההדגשה הוספה). בהודעה זו המאשימה לא פירטה מה היו הנسبות החדשנות שבעתין חזרה בה מההחלטה מיום 7.6.2020 כי אין מניעה לסיים את התקיק בהסדר מותנה. המאשימה לא פירטה האם ההחלטה מיום 15.6.2020 לחזור בה מההסדר מותנה נובעת מחקירה נוספת או מאותה חקירה נוספת בעיטה להמשיך בהסדר מותנה ב-7.6.2020 או שמא במסגרת אותה חקירה נתגלו עבירות חדשות נוספות עד ליום 7.6.2020.

21. בתגובה לבקשת דן צוין באופן כללי ומעורפל כי "ביום 15/6/2020...נערכה בינה נוספת ועדכנית של סוגיות ההסדר מותנה ביחס לנאים לאור החקירה המתבצעות בעניינים, ולאור שינוי נסיבות בנוגע לחקירה החדשה בקשר לנאים, החלטה הממונה כי יש בחקירה המתקיימת בעניינים של הנאים כדי להוות איזה עמידת הנאים באחד מתנאי הסף הדרושים להליך הסדר מותנה" (סעיף 28 לתגובה, ההדגשה הוספה) וכן בהמשך צוין כי אין מקום לפרט את החשודות לעבירות נוספות בשל היותם בלתי קשורים לאישומים דן (סעיף 49 לתגובה). משמעו, גם בתגובה לבקשת דן המאשימה לא פירטה מה היה השינוי בנסיבות או החשד לעבירות נוספות שניתנה את ההחלטה מיום 7.6.2020. האמורה בתגובה לבקשת דן כי "יש בחקירה המתקיימות בעניינים של הנאים כדי להוות איזה עמידת הנאים באחד מתנאי הסף הדרושים להליך" אינה מופיעה אף בהודעה מיום 15.6.2020 (נספח 8 לבקשתה). כמו כן, לא הבהיר האם אכן חל בין ה-7.6.2020

ל-20.6.2020 שני נסיבות המצדיק חזרה מההסדר או שמא מדובר רק במחשבה מחודשת של המmonoה לגבי סיום ההליך בהסדר.

22. במאמר מוסגר יzion כי מההתכתבות שהוגשה לתיק (נספחים 12 - 14 לתשובה הנאשימים) עולה כי לא היה בא השלמת כל המסמכים כדי להשליך על עצם החלטה שלא לסיים את ההליך בהסדר מותנה אלא האמור נבע, כך נראה, מהחלטת המmonoה לבחון שוב את הסוגיה.

23. מבחינת **האינטרסים של הנאשם** - מההתכתבויות בין הצדדים שהוגשו לתיק עולה כי הנאים המשיכו למאשימה חלק נכבד מהמסמכים שנדרשו להמציא לה לצורך ביצוע ההסדר מותנה ובכלל זה תצהירים של החברה ונושאי המשרה (שהמmonoה ביקשה שהנאשימים יכנסו בהם תוספות או שינויים) (כאמור בנספחים 12 ו-13 לתשובה הנאשימים), עם זאת, גם אם נניח לצורך הדיון כאן כי לא מתקיים במקורה דין אינטראס הסתמכות של הנאשימים בדבר שניי מצב על יסוד הבטחת השלטון, הרי שנפגע אינטראס הציפייה שהbettacha שנייתנה תקיים. כאמור לעיל, הליך ההסדר מותנה אושר ביום 9.12.2019 וכבר בשלב זה הייתה לנאים ציפייה סבירה שהbettacha תקיים. הליכי ההסדר מותנה אמנם הוקפאו ביום 30.3.2020 עקב חקירה נוספת (cutuna) מהmonoה (אך משוחדייה המאשימה ביום 7.6.2020 כי אין מניעה לסיים את ההליך ההסדר מותנה שוב נוצרה לנאים ציפייה סבירה כי בקר תם ונשלם העניין, אלא שגם לאחר הוודה זו המmonoה שוב שינתה את עמדתה בהמשך).

24. בהתאם לאמר בפרשת ארביב וכן בbg"ץ 492/11 **ýchia Turok v. פרקליט המדינה** (להלן: "פרשת טורק"), מקום שבו הנאשם טרם מלא את חלקו (כך שמתוקים אינטראס ציפייה בלבד שהbettacha שנייתנה תקיים), מבחינת התביעה לא חלה כל שינוי בסינויו האובייקטיב, פרט למחשبة מחודשת של התביעה (ובמקורה דין המmonoה לא ראתה מה היה השינוי בסינויו שהצדיק את ההחלטה לחזור בה מההסדר מותנה לאחר שכבר הוודה ביום 7.6.2020 כי אין מנעה לסיים את ההליך בהסדר חרף החקירה הנוסף, למעט טענות כלירות ומעורפלות שנטענו בעולמא). במצב דברים זה יש ליתן משקל מיוחד לאינטראס הציבורי באמונות השלטון, ובדרך כלל אין לאפשר לתביעה לחזור בה מעיטה הטעון (כאמור בפסקה 15 לפסק הדיון בפרשת ארביב וכן כאמור בפסקה 14 לפרשת טורק).

25. אינטראס הציבור אינו רק בהעמדת עבריינים לדין. **אינטרס הציבור הוא גם באמונות השלטון ורשותות התביעה**. המmonoה לא הבירה מהו אותו אינטראס ציבורי כבד משקל שלא קיבל את המשקל הראו בהסדר מותנה, המצדיק חזרה מההסדר. חזרת המmonoה מההחלטה על הסדר מותנה לאחר שכבר הוודה שאין מנעה להמשיך בו חרף החקירה הנוסף, יש בה כדי לפחות באמונותם של הסדרים מותנים ובאמונות השלטון משאים מקרים את הבתוותיו - ולפי המבחנים והאיזונים שנקבעו בפרשת ארביב, נראה כי חזרתה של המmonoה מההסדר הטעון בעניינו, לא הייתה סבירה.

26. אמם בפרשת ארביב הוגשה עתירה לבג"ץ במסגרת התביעה בית המשפט לחיב את התביעה לקים את הסדר הטעון שנערך עם הנאשם, ועל כן נקבע כי על בית המשפט לבחון את סבירות החלטת התביעה בהפעלת שיקול

דעתה, וכי מקום בו החלטתה מצויה בתחום הסבירות, בית המשפט לא יתרב בה. בעניינו, גם שלא מתחקשת תרופה צו, הרי שהשיקולים שמנה בית המשפט העליון לשם בחינת סבירות ההחלטה, יפים לשם בחינת שאלת התקיימותה של ההגנה מן הצדק.

27. התנהלות המאשימה המתוארת לעיל בעניינם של הנאים פוגעת פגעה חמורה בזכות הנאים להליך הוגן. לנאים נגרם עינוי דין הן כאשר כתוב האישום הוגש ב-8/2017 דין ודברים בין הצדדים לעניין ההסדר המותנה ארך שנים, והן מכך שגם לאחר שהמאשימה כבר אישרה את ההסדר המותנה (ב-9.12.2019) שינה את עמדתה בעניין פעמי - ראשית הקפיאה את ההליך למשך מספר חודשים, לאחר מכן קבעה כי אין מניעה לסייע את ההליך בהסדר, וב בסוף ביום 15.6.2020 מלאה בדעתה, מבלתי להזכיר מה השתנה בנסיבות.

28. בנסיבות העניין, לטעמי, הסעד הרاوي הוא ביטול כתוב האישום (כאמור בסעיף 150 לחס"פ) זאת שעה שקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים האמורים יביא לפגעה חריפה בתחשות הצדק וההגינות. תפקידו של בית הדין לעמוד בשער, להגן על זכות הנאים להליך הוגן ולמנוע פגעה באמון הציבור בתנהלות המאשימה בכל הנוגע להליך של הסדר מותנה.

29. נכון האמור לעיל,התיתר לכאהר, הצורך להתייחס ליתר טענות הנאים לעניין הטענות המקדימות של הנאים מכוח פגמים בכתב האישום בהתאם לסעיף 149(3) לחס"פ. אולם למען שלמות התמונה נתיחס גם לטענות אלו. יזכיר כי להבדיל מהטענה להגנה מן הצדק, לא מצאנו ממש בטענות אלו.

ראשית, בכתב האישום נטען כי הנאים מס' 1 התקשרה עם קובלן השירות מר מאמון בהסכם לקבל שירות ניקיון ללא שהוא בידיו רישון בהתאם וכמתחייב מהוראות חוק העסקת עובדים על ידי קובלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (כאמור בסעיפים 4, 5 ו-7 לכתב האישום). משכך, טענת הנאים כי בכתב האישום לא טוען,قطענה עובדתית, כי מר מאמון הוא קובלן שירות הפועל בתחום הניקיון, אין בה ממש. כתב האישום אינו צריך לפרט את סוג הניקיון שבוצע (قطعנת הנאים), ובכל מקרה אין כאמור כדי להוכיח ביטול כתוב האישום וענין זה יתרור עדויות.

שנייה, אשר לטענה כי כתב האישום נעדר "יסוד נפשי" ביחס לנאים 2 ו-3. כתב האישום מפנה להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קובלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 לעניין הפרת חובת הפיקוח על ידי נושא משרה שם גם קבוצה חזקה בסעיף 21ב) לחוק לפיה **"נעברה עברה לפי סעיף 20 בידי תאגיד, חזקה היא שנושאת משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכית שנגה ללא מחשבה פלילית ולא רשלנות ועשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה"**. משכך אין בטענה לעניין היעדר "יסוד נפשי" להוכיח ביטול כתוב האישום.

שלישית, אשר לטענה כי קיימת סתירה בין כתב האישום לבין המסמכים מתוך חומר החקירה, הרי שטענות אלו מוקומן בשימוש העדויות ובסטטוסים ואין מקום לבטל את כתב האישום בשל כך.

סוף דבר

- .30. הבקשה מתقبلת - כתוב האישום בטל מכוח סעיף 149(10) לחסד"פ.
- .31. נוכח התוצאה כאמור התיתר גם הצורך ליתן החלטה בבקשתו לעיון בחומריה חקירה.
ניתנה היום, י"ד תשרי תשפ"א, (02 אוקטובר 2020), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.